

Lønninger — er en Følge af de af Rigsdagen vedtagne Love, bliver anvendt i nøje Overensstemmelse med, hvad der har været Rigsdagens Forudsætning, den Gang de paagældende Love blev vedtaget. Jeg ønsker i denne Forbindelse at minde om, at da vi begyndte Finanslovbehandlingen i Rigsdagssamlingen 1901—02, den første Rigsdagssamling efter, at Systemskiftet var gennemført, holdt det daværende Medlem for Københavns 4de Valgkreds, nuværende Raadmand Philipsen, som den ene af Venstres to Ordførere en Tale, hvori han bl. a. rejste Spørgsmaalet om Venstres, Regeringspartiets Stilling overfor Finansloven under den nye Tingenes Ordning, hvor vi havde et Ministerium, som vi mødte med Tillid, medens det omvendte tidligere havde været Tilfældet. Philipsen fremhævede den Gang efter min Mening med stor Berettigelse det ønskelige i, at Rigsdagen, selv under den nye Tingenes Ordning, holdt fast paa den, skal jeg sige, Detailgennemgang af Finansloven, som havde givet Rigsdagen dens store Styrke gennem de Aar, hvor Flertallet havde siddet som Oppositionsparti, og at man huskede paa, at Rigsdagens Styrke ligger i stadig at føre Kontrol med Anvendelsen af de givne Bevillinger. Jeg minder om dette, fordi jeg synes, at et og andet tyder paa, at der kan være Grund til paa ny at understrege, hvad hint Medlem for Københavns 4de Valgkreds paa Venstres Vegne den Gang saa stærkt understregede.

Hvad jeg har omtalt, er altsaa et Par Eksempler hentede fra tidligere Tid, kan jeg godt sige, selv om denne Tid er forholdsvist ny. Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger, som mere direkte knytter sig til det Finanslovsforslag, vi behandler. Den første vedrører den Bevilling, der er foreslaaet til Sygekasserne. Paa indeværende Aars Finanslovsforslag er der som Tilskud til de anerkendte Sygekasser opført 3,090,000 Kr. Paa det Finanslovsforslag, der er fremlagt, er Statstilskuddet beregnet til 4,009,500 Kr., og saa kommer hertil endda den Procent, der i Henhold til Sygekasseloven skal afgives til en Udligningsfond, og som er 40,500 Kr., og endelig de 30,000 Kr., som skal ydes af Statskassen direkte til denne Udligningsfond. Vi er saaledes i Virkeligheden oppe ved 1 Mill. Kr.s Mertilskud. Jeg hører til dem, der glæder mig over, at den nye Sygekasselov medfører et forøget Statstilskud, det har jeg da ogsaa selv været med til baade at foreslaa og stemme for. Det er imidlertid ikke

nok, at vi yder de i Henhold til den vedtagne Lov nødvendig forøgede Bevillinger, det gælder ogsaa om, at Sygekasselovens Administration falder saa nøje som muligt sammen med det, der var Forudsætningen for den reviderede Sygekasselovs Vedtagelse, og der er der et Forhold, som jeg specielt har haft min Opmærksomhed henvendt paa, og som i høj Grad har interesseret mig, det er Spørgsmaalet om Sygekassernes Stilling overfor de saakaldte bemidlede Medlemmer. Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om, at under de Forhandlinger, som jeg havde Lejlighed til at føre med rette vedkommende, eller som jeg blev anmodet om at overvære, da jeg i sin Tid forberedte Sygekasselovforslaget, var der et Spørgsmaal, som saa at sige stod over alle de andre, der kom frem, nemlig Spørgsmaalet om, hvordan man skulde undgaa at jage de Medlemmer ud af Sygekasserne, som gennem mange Aar med Rette havde staaet der og betalt deres Bidrag, men som, enten fordi de havde faaet mere Formue eller havde faaet deres Indtægter forøget, efter de sædvanlige Regler ikke længere kunde være nydende Medlemmer af Sygekasserne. Det vigtigste Spørgsmaal var, hvordan det skulde blive muligt, at saadanne Medlemmer kunde bevare deres fulde Medlemsret som nydende Medlemmer, uden at det offentlige kom til at yde noget Tilskud dertil. Ved enhver Lejlighed, hvor det Spørgsmaal har ligget for til Behandling, har jeg derfor gjort, hvad jeg kunde, for at imødekomme det stærke og almindelige Ønske hos Sygekasserne om, at de ikke skulde være nødt til at kaste disse, skal jeg sige, gamle og vel-tjente Medlemmer ud af Sygekassen, og det lykkedes, om end ikke i den Udstrækning, jeg havde haabet, i det Fællesudvalg, som var nedsat om Sagen, at naa til et for Sygekasserne og de paagældende Medlemmer for saa vidt gunstigt Resultat, som der i Sygekasseloven blev indsat en Bestemmelse om, at Sygekasserne i deres Vedtægter kunde optage en Bestemmelse om, at de beholdt de bemidlede Medlemmer mod, at de ydede en forhøjet Præmie, der mindst svarede til det Tilskud, Kassen fik af det offentlige. Der blev af Ordføreren saavel her i Folketinget, det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), som ogsaa af Ordføreren i Landstinget ved Sagens eneste Behandling efter Fællesudvalget udtalt, at man nu forventede, at der ikke vilde blive lagt Vanskeligheder i Vejen for Sygekasserne ved Afgørelsen af Spørgs-